

ΜΙΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΗ ΕΡΕΥΝΑ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

ΟΙ ΕΞΕΧΟΝΤΕΣ ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΙΣ ΤΑΣ... ΑΓΚΑΛΑΣ ΤΩΝ ΔΙΑΣΗΜΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ!...

ΣΤ'.

ΥΝΕΧΙΖΟΥΜΕ πάλι σίφερα την δημοσίευσι τῶν ἀπαντήσεων τῶν ἔξεχόντων Ἑλλήνων πολιτευτῶν, λογίων, επιστήμονών, καλλιτέχνων, σπουδαστών κ.λ.π., καθώς και τῶν γυναικῶν Ἑλληνῶν κυριών καὶ δεσποτών, ἐπὶ τοῦ ἀρρώπου τριστίματος ποὺ τούς ἔθετε... στὰ καλύ παθώντα νέα τὸ «Μπουκέτο»:

— «Ἄν ἐρόκετο νά διάλεξε την σύζυγό σας μεταξὺ τῶν διασημούντων ἰστορικῶν γυναικῶν, ποὺ τούς ἔθετε... στὰ καλύ παθώντα νέα τὸ «Μπουκέτο»;

Στά πρωτηγένεια φύλλα ἀπάντησαν στὸ ἑρότημα αὐτῷ καὶ... ἐπιτάφωσαν τὴν σημεία τους πόλοι τῶν διασημούντων Ἑλλήνων. Μερικοὶ πάλιν ἀρνήθησαν νά... χρεόψουν τὸν χορὸ τοῦ Ήσαία, ἔστω καὶ μὲ αὐτὰ διάσημη ἰστορικὴ γυναῖκα. Καὶ ἄλλοι βρήκον τὴν εὐχαριστίαν νά ἔθεισαν τὰ σύνθηκα τους. Τοὺς ἀρχοῦνταν αὐτές, εἰν̄ εὐτυχισμένοι μ' αὐτές, τύφλα νάζονταν μετρούσαν τοὺς ή ἰστορικές γυναῖκες...

Σήμερον πάλιν ἀπαντοῦν ἔτεροι... ὑπορήπται γυναικῶν καὶ πόδοις διεκρηγοῦντο τοῦ Πανεπιστημίου καὶ πρόσθια Πατρίτων κ. ΘΕΟΦ. ΒΟΡΕΑΣ. Ιδού τι μᾶς γράψει:

— Δέν θὰ ἔθελα ὡς σύζυγό μου καμμια δάσσουμη ἰστορικὴ γυναῖκα, γιατὶ κάθε γυναικαὶ τῆς Ἰστορίας ἔχει... τὴν ἰστορία της!...

Ἄντοι λέγει δ. κ. Βορέας. «Άλλη τοι γυναῖκα, ἰστορικὴ ἡ μὲν ἰστορικὴ, δέν ἔχει τὴν ἰστορία της ἡ μᾶλλον τὶς ἰστορίες της, ἡ καλύτερα καὶ ἀριστέστερα τὸ... μεθιστόλημά της!...

«Ο καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ν. ΧΑΤΖΗΛΑΚΙΣ διέπουντε τὶς ἰστορικὲς γυναῖκες... διὰ τῆς μεθόδου τοῦ φωναυτισμοῦ. Απαντᾷ:

— Ποιάν ἀπὸ τὶς διάσημες γυναικεῖς θ' ἀγαποῦντα; Καμιάν ἀπὸ τὶς γυναικεῖς ποὺ είχαν ἰστορία. Θά πρωτικοῦν δέν μενεχθεῖσαι κομματιού, ἀγνωστού καὶ ταπεινού, στήν πρωτανάδα.

— «Ἐννα μενεχθεῖσαι... Τί ποίησις... Καμιάν φοράν θωμαὶ βγανίσει... τοικνίδια. Καὶ τότε...»

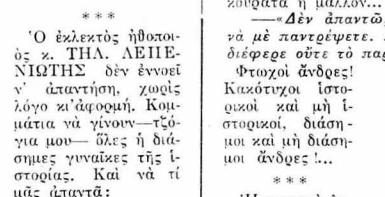
«Ο γνωστὸς καὶ σηματιθεστατὸς μονικοστήνθετος κ. ΔΙΟΣ, ΛΑΥΡΑΓΙΚΑΣ είναι γον την τεμέντων μὲ τὴν ἀρχαίαν Ρώμη. Καὶ ἀπαντᾷ: — Θά διάλεγα γιὰ σύζυγό μου τὴν Κορνηλίαν, τὴν μητέρα τῶν Γράχων. «Ἐξωθαυμασμὸν ἀπειρόστομον διὰ τὸν καραπτῆρα τῆς μοναδικῆς αὐτῆς Ρωμαίας.»



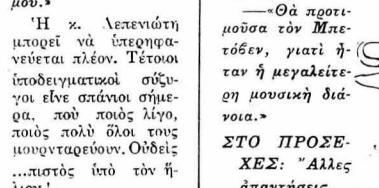
«Η κ. Σοφία Σπανούδη καὶ δ. Μπεζόβεν. Τὸ πλέον... ἀρμονικά σε σενγάρια...»
(Σκίτσο τοῦ κ. Σοφ. «Ἀντωνίδη»)



«Η κ. Λαυράγκας καὶ η Κορηλία. Ο μαέστρος κρατάει διὰ πάντα ἐνδεχόμενο τὸν μπαγκέτα τον, γιὰ νὰ τὴν... διευθύνῃ!...»
(Σκίτσο τοῦ κ. Βώττη)



— «Ποιὰ ἡπ' τὶς ἰστορικές γυναικεὶς εδθέλα, λέει, γιὰ σύζυγο; Δέν αισθάνομι τέτοιαν ἐπιθυμία, γιατὶ είμαι ενδιαφεστημένος μὲ τὴν γυναικαὶ τῆς ἰστορίας. Καὶ νὰ τί μάς ἀπαντᾶ:»



«ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΙΣ: «Αλλες ποιησίστε τὸν τὸν ήλιον!...»

(Περάτωται καὶ... σκινδαλώδη συνοικέσια!)

«Ο βαθύπιον τοῦ Μελοδάματος κ. ΒΛΑΧΟΗΟΥΛΟΣ είναι τοῦ μητρότερος μὲν. Καὶ πηδάει στὴ Μηθολογία. Καὶ νὰ τὶ μάπαντα: — «Η Μούσα, αὐτὴν γυναῖκα, θὰ την ἥθελα γιὰ σύζυγό μου, μιὰ καὶ εἶνε πιὸ διάσημη καὶ πιὸ γνωστὴ ἀπ' ὅλες. Άρού όμως δὲν είναι πραγματικὴ γυναῖκα, θὰ ἥθελα μάλιστα ποὺ περνοῦσαν ἀπὸ τὶς σπηλιές τους.»

«Άλλα καὶ σημεῖα ἱστάχουσαν Σειρήνες. Ή κ. Βλαχοπούλου π. κ. Σινεπτέρας ὁ Βλαχόπούλος είναι ὁ εὐτιχεστερός τῶν τοῦ σιχήμου. ***

«Ο ἐκλεκτὸς συνεργάτης μας, ποιητής κ. ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΔΑΦΝΗΣ, μάπαντα ἡρωώως, ἀλλὰ καὶ μὲ ὄλους τῶν τύπων τῆς... συνηγούντης διπλωματίας. Καὶ νὰ τὶ γράψει, ἔχοντας ἓντος τὸ ἑρότιμα μας:

— «Στὸ «Ἄργος, τὴν ἴδιαιτερή μονα τασίδα, πολλὰ κορίτσια ἔχουν τὸ δύναμα τῆς Τελεσίλλας, τῆς ἀρχαιοῦ ποιητισμοῦ, γιὰ τὴν δοπιάν τὸ θύριος δηγεῖται διὰ μάστον, ὅταν ὁ βασιλεὺς τῆς Σπάστρης Κλεομένης ἐποιώσκησε τὸ «Ἄργος καὶ οἱ ἀντερες δειλάσσειν» ἐφοργαν, αὐτὴ ἔσωσε τὴν πόλη. «Ἐφοργανε τὸν θύριον τῆς Κορινθίας, ἐνεθνούσαντες τὶς ἀλλες Ἀργείτισσας μὲ τὸ θυνόριο τῆς καὶ τὸ παραδειγμά της, ἐμπήκηε δὲν κεφαλῆση δύον τῶν γυναικῶν ἀματαρένων καὶ κατεδίωκε τὸν Σπαρτιάτες περ' ἀπὸ τὸν «Ινάρο ποταμοῦ, τὸν ἔδιοντας ἀπὸ τὴν Αργολίδα. Νοῦ τὸ τραγοῦδη σὲ δὴλον τὴν τὴν δύναμην καὶ δὴ λαϊκωδεσσος γυναικεῖος τύπου τῆς Ἑλληνικῆς Ιστορίας. Ωστὲ ἀντὶ εζύντα πρὸ τῶν χιλιάδων χρονῶν, θὰ πρωτικοῦν γιὰ τὴν στροφὴ τῆς ζωῆς μον ἔκεινη τὴν ποιήτρα, τῆς δηνοίας δύο μόνο στίχοις διεσώθησαν. «Η ποιήτρα τῶν «Χρυσῶν Κυπελλῶν» συμφέρει μαζὸν μαζὸν.»

Νά συμπιωνὴ θνως πραγματικῶν μαζὸν μὲ τὸν Δάφνην ή κ. Αιώνια Δάφνη; Νά κάπι ποὺ δὲν τὸ ζέρουμε. Νά κάπι ποὺ δὲν θὰ τὸ μαθωντας ποτέ, ἐκτὸς ἀν δεχτῆ νά μάπαντη στὸ ἑρότιμα τοῦ «Μπουκέτον» καὶ ή κ. Δάφνην. Τότε τὰ λέμε, κ. Στέφανε...

K. Ερχεται πλέον ή σειρά τῶν κυριῶν καὶ δεσμονίδων. Τόπο στὶς γυναικῶν!...

Απαντᾶ πρώτη η κ. ΑΝΝΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, η «Μάνα του Σπρατώτων», τῆς δοπιάς ή πατιωτικές ιητηρεσίες είναι μεγάλες καὶ ἀνεκτικήσεις.

Η κ. Παπαδοπούλου ἀποφεύγει τὶς διπλωματίες καὶ τοὺς φωναυτισμοὺς. Απαντᾶ τσε-

κυρούάτης η μᾶλλον... δὲν μάπαντα...

— «Δέν μάπαντα, λέει, στὸ ἑρότιμα σας, μὲ τὸ δόνιο ζητάτε γά με πανεργέψετε. Δέν θέλω κανεναν ἄντρα, διότι ούδεποτε τὸ παρελθόν, ούτε τὸ μέλλον.»

Φτωχοὶ ιστορικοί ιστορικοί καὶ μὲ αὐτούς διάσημοι καὶ διάσημοι καὶ διάσημοι καὶ διάσημοι μάς...»

— «Η γνωστὴ λογία καὶ μονικούς κ. ΣΩΦ. ΣΠΑΝΟΥΔΗΝ δὲν διατίθεται καθδύτων νά διαλέξη. Καὶ απαντᾶ στὸ ἑρότιμο μας:

— «Θὰ προσέχεις τὸν Μπεζόβεν, γιατὶ στὴν τὴν μεγαλείτερη μουσική διάνοια...»

«Ο κ. Βλαχόποουλος καὶ η Μούσα του, τὰ μᾶλλα ἐντροπαλή καὶ χαμηλοδιεπούσα...»
(Σκίτσο τοῦ κ. Σοφ. «Ἀντωνίδη»)